

Shiraz-Beethoven.ir

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۱۱	فصل یکم: عروض
۱۷	فصل دوم: اشعار با وزن غیرکمی
۱۷	۱.۲. پیش از ظهور عروض
۱۸	۲.۲. ابن مفرغ و کودکان خراسانی
۱۹	۳.۲. اشعار عامیانه‌ی ضربی
۲۱	فصل سوم: فرضیه‌ها
۲۱	۱.۳. فرضیه‌های پراکنده
۲۴	۲.۳. فرضیه‌ی ادیب طوosi: اهمیت تکیه و وقفه
۲۷	۳.۳. فرضیه‌ی وحیدیان کامیار: وزن شعر عامیانه چون شاخه‌ای از وزن کلاسیک
۳۳	فصل چهارم: ریتم کودکانه
۳۳	۱.۴. کلیات
۳۷	۲.۴. ریتم کودکانه در ایران

۳۸	۱.۲.۴. سری های با ریتم سه تایی
۳۸	مدل های عمومی
۳۹	نقش کمیت هجاهها
۴۰	هجاهای ثابت
۴۶	گروه های بانبات
۴۹	هجاهای متغیر
۵۲	گروه های متغیر
۵۳	ریتم سه چنگی
۵۸	تعداد هجاهها
۶۲	۲.۲.۴. سری های با ریتم دو تایی
۶۷	۳.۲.۴. سری های تقسیم شده
۶۸	۴.۲.۴. سری های سؤال- جوابی
۷۰	۵.۲.۴. فرم اشعار
۷۲	جمع بندی
۷۶	۳.۴. موارد استفاده از ریتم کودکانه
۷۶	۱.۳.۴. ریتم کودکانه و ادبیات معاصر برای کودکان
۷۹	۲.۳.۴. ریتم کودکانه در موسیقی عامیانه
۸۰	خاتمه
۸۳	کتابنامه

Shiraz-Beethoven.ir

Shiraz-Beethoven.ir

جدول تطبیق الفبای فارسی به لاتینی

حروف بی صدا (صامت‌ها)		صدادرها (مصطفت‌ها)	
ش	b	ب	ا
ع و همزة	p	پ	e
غ، ق	t	ت، ط	و
ف	s	ث، س، ص	آ
ک	j	ج	ای
گ	č	چ	ای کوتاه
ل	h	ح، ه	او
م	x	خ	
ن	d	د	
و	z	ذ، ز، ض، ظ	
ی	r	ر	
	ž	ژ	

دومین شعر، شعری هجوآمیز است که توسط اهالی خراسان برای استهزا ای سرداری عرب که مغلوب ترک‌ها شده بود سروده شده است و کوکدان آن را در کوچه و بازار می‌خوانده‌اند.

'Az xottalān (xatlān) āmazīh	از ختلان آمذیه
Bar u tabāh āmazīh	بر او تباہ آمذیه
'Ābār(-e) bāz āmazīh	آبار باز آمذیه
Xošk o nezār āmazīh ^r	خشک و نزار آمذیه

وزن این اشعار با پاره‌ای بحور عروضی مطابقت دارد: مستعملن فاعلن (مفععلن)، مفاععلن
فاعلن (مفععلن)، مفاععیل فعالن و غیره. اما پژوهشگران همواره از این که آن‌ها را عروضی
بدانند سر باز زده‌اند. قزوینی (۱۳۶۳: ۴۵) اعتقاد دارد که چنین تطبیقی تصادف صرف
است. بهار یکباره عروضی بودن آن‌ها مقاعد شده (۱۳۵۱: ۳۳) اما ده سال بعد (همان:
۱۰۲) تغییر عقیده داده وزن آن‌ها را کاملاً هجایی دانسته است. تنها وحیدیان کامیار بر
تطابیق کامل وزن این اشعار، و همه‌ی اشعار عامیانه‌ی معاصر به زبان فارسی، با قواعد
عروض پافشاری می‌کند (نقطه‌نظرهای این پژوهشگر مفصل‌برسی خواهد شد). با این
حال همه‌ی محققین معتبر فند که پیوندهای میان این اشعار و اشعاری که ما آن‌ها را در
گونه‌ی «کلام عامیانه‌ی ضربی» طبقه‌بندی کردیم وجود دارد.^۴

۳.۲ اشعار عامپیانه‌ی ضربی

این اشعار که انواع مختلف آن را در مقدمه معرفی کردیم با قواعد دقیق عروض تطابق ندارند. برای مثال تقطیع مصرب چوپون دارم نمی‌ذارم براساس قواعد عروض به شکل زیر خواهد بود:

چو	پون	دا	رم	ن	می	ذا	رم
-	-	-	و	و	-	-	-

^۳ در همهٔ موارد طبق قرائت بهار (۱۳۵۱: ۱۰۲). *āmazaya*.

^۴ نک. قزوینی، (۱۳۶۲: ۴۵)، پهار (۱۳۵۱: ۳۱) و هدایت (۱۳۴۴: ۳۰۰).

گروه‌های بانبات

اکنون می‌پردازیم به پارامترهای باثبات دیگر یعنی گروه‌های ۲ و ۴. گروه دوم، همان طور که قبلاً ذکر کردیم، گروهی است که ریتم آن، ل، بسیار بدندرت تغییر می‌کند. قبلاً نشان داده‌ایم که تا چه اندازه هجاهای بسته این ریتم را تحت تأثیر قرار می‌دهند (پایین سنگ و بالا سنگ، ص ۴۰، بالا رفتیم ماست بود، ص ۴۱) یا از آن تبعیت می‌کنند (گاووش بردن هنستون، عموم زنجیریاف، ص ۴۲). از طرفی، ریتم سه‌چنگی در این گروه بسیار نادر است. در تمام اشعار مطالعه شده، چهاربار بیشتر به آن برخورد نکردم:

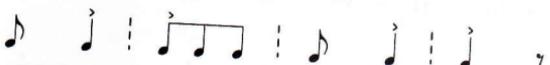
Na - naš So - fi - yā Lo - re¹¹ - ne

'A - zin va - re - o 'a - zun va - re

Xā - lam mī - xo - re mī - šā - še

Ha - san če - rā - ne - mī - xan - de

تنهای تغییر دیگر در ریتم این گروه زمانی صورت می‌گیرد که با سری‌های تقسیم‌شده‌ای سروکار داشته باشیم که تعداد هجاهای آن‌ها محدود است و دارای تقسیمات با خصلت تکرارشونده‌اند. در این صورت تنها یک ارزش ریتمیک، سیاه یا سیاه نقطه‌دار، جای ریتم معمول را می‌گیرد:

۱۱. کشیدگی هجای re فقط با این واقعیت توجیه می‌شود که با یک کلمه‌ی (اسم) بیگانه سروکار داریم.

— یا شعر، به صورت مساوی یا نامساوی، به دو قسمت تقسیم شده هر قسمت مدلی را برگزیده است:

Bā - Zā - ma - dīm bā - zā - ma - dīm
 'Or - dak bu - dīm qā - zā - ma - dīm

 Ši - rā - zo šā - 'e - rā - šun

سری‌های تقسیم شده که، در واقع نادرند، در اکثر موارد ابتدای اشعار جای می‌گیرند (مثل مثال بالا، بازآمدیم / بازآمدیم).

۲. گاهی، سری‌های دوتایی و سه‌تایی در یک شعر با هم ترکیب می‌شوند (نک. زیرنویس ۶۶، ص ۲۰).

۳. ممکن است یک شعر از سری‌های نامساوی تشکیل شده باشد (سری با ارزش ۱۲ + ۸):

Har - ka - sī - kā - re - xo - deš bā - re - xo - deš

 he - 'an - bā - re - xo - deš